

Zadeva C-488/24

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

11. julij 2024

Predložitveno sodišče:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva)

Datum predložitvene odločbe:

11. julij 2024

Vlagatelj revizije in tožeča stranka na prvi stopnji:

D. V.

Nasprotna stranka v revizijskem postopku in tožena stranka na prvi stopnji:

„Kigas“ MB

Ob udeležbi:

Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

[...] (ni prevedeno)

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS (vrhovno sodišče Litve)

SKLEP

z dne 11. julija 2024

Vilna

Senat civilnega oddelka vrhovnega sodišča Litve [...] (ni prevedeno) [sestava sodišča]

[...] v okviru revizije, ki jo je vložila **tožeča stranka, D. V.**, za revizijo sklepa [...] Kauno apygardos teismas (regionalno sodišče v Kaunasu, Litva) z dne 16. novembra 2023 v civilni zadevi v zvezi s tožbo tožeče stranke, D. V., proti toženi stranki, manjšemu partnerstvu „Kigas“, glede prevoza blaga in nasprotno tožbo tožene stranke, manjšega partnerstva „Kigas“, proti tožeči stranki, D. V., glede

plačila voznine in odškodnine, po predstavitvi mnenja Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (državni organ za varstvo pravic potrošnikov, Litva)

ugotavlja:

- 1 Spor med strankama spada na področje uporabe prava Evropske unije (Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljevanju: Direktiva 2011/83)), mednarodnega prava (Konvencija z dne 19. maja 1956 o pogodbi o mednarodnem cestnem prevozu blaga (v nadaljevanju: Konvencija CMR ali Konvencija)) in nacionalne zakonodaje (Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (civilni zakonik Republike Litve, v nadaljevanju: civilni zakonik)).
- 2 [...] (ni prevedeno) [obveznost predložitve na podlagi člena 267, tretji odstavek, PDEU]
- 3 V obravnavani zadevi obveznost sodišča, ki odloča o reviziji, da pri Sodišču vloži predlog za predhodno odločanje, izhaja iz dejstva, da vsebina pravnih določb prava Unije, ki so upoštevne za odločanje v zadevi, ni povsem jasna na podlagi doktrin *acte clair* oziroma *acte éclairé*. Odgovor na vprašanja, navedena v izreku sklepa in predložena Sodišču, je za obravnavani primer bistvenega pomena, saj bi omogočil določitev obsega informacij, ki jih mora prevoznik zagotoviti, ko s potrošnikom sklene pogodbo o prevozu blaga, za presojo ustreznosti izpolnjevanja obveznosti zagotovitve informacij in za rešitev odškodninskega vprašanja.

I. Pravni okvir. Pravo Unije

- 4 [V uvodni izjavi 27] Direktive 2011/83 je navedeno:
„Storitve prevoza zajemajo prevoz potnikov in prevoz blaga. Prevoz potnikov ne bi smel spadati v področje uporabe te direktive, saj je urejen z drugo zakonodajo Unije, ali, v primeru javnega prometa in taksijev z zakonodajo na nacionalni ravni. Vendar pa bi se morale določbe te direktive za zaščito potrošnikov pred prekomernimi pristojbinami za uporabo načina plačila ali pred skritimi stroški uporabljati tudi za pogodbe na področju prevoza potnikov. Pri prevozu blaga in najemu avtomobila, v kolikor veljata za storitvi, bi morali biti potrošniki deležni varstva v skladu s to direktivo, z izjemo pravice do odstopa od pogodbe.“
- 5 Člen 5(1)(a) in (c) Direktive 2011/83 določa:
„1. Preden se potrošnik zaveže s pogodbo, ki ni pogodba, sklenjena na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali kakršno koli drugo podobno ponudbo, trgovec potrošniku na jasen in razumljiv način zagotovi naslednje informacije, če te informacije že niso jasne iz okoliščin:

(a) glavne značilnosti blaga ali storitev v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu ali storitvam;

(b) [...]

(c) končno ceno blaga ali storitev, vključno z davki, ali kadar je cena zaradi narave blaga ali storitev taka, da jo je nemogoče razumno izračunati vnaprej, način, na katerega se cena izračuna, če je potrebno pa tudi dodatne prevozne, dostavne ali poštno stroške, ali kadar teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške morda treba plačati“.

II. Določbe Konvencije CMR in litovske zakonodaje, pomembne za rešitev spora med strankama

6 Člen 1(1) Konvencije CMR določa:

„Ta konvencija se uporablja za vse odplačne pogodbe v cestnem prevozu blaga z vozili, če sta prevzemni kraj in namembni kraj, kot sta določena v pogodbi, v različnih državah, od katerih je najmanj ena država pogodbenica, ne glede na stalno prebivališče in državljanstvo strank.“

7 Člen 1(4) Konvencije CMR določa:

„Ta konvencija se ne uporablja (a) za prevoz, opravljen na podlagi katerega koli mednarodnega poštnega sporazuma; (b) za prevoz posmrtnih ostankov; (c) za selitev pohištva.“

8 Člen 4 Konvencije CMR določa:

„Pogodba o prevozu se potrdi z izdajo tovarnega lista. Manjkanje, nepravilnost ali izguba tovarnega lista ne vpliva na obstoj ali veljavnost pogodbe o prevozu in zanj se kljub temu uporabljajo določbe te konvencije.“

9 Člen 11(1) in (2) Konvencije CMR določa:

„1. Za carinske in druge postopke, ki morajo biti opravljeni pred izročitvijo blaga, pošiljatelj tovarnemu listu priloži potrebne listine ali jih da na razpolago prevozniku in mu predloži vse informacije, ki jih ta potrebuje.

2. Prevoznik ni dolžan preveriti, ali so take listine in informacije točne in zadostne. Pošiljatelj prevozniku odgovarja za vso škodo, povzročeno s tem, da so take listine in informacije manjkale, niso zadoščale ali niso bile ustrezne, razen če je prevoznik ravnal nedopustno ali malomarno.

10 Člen 6.228⁶ civilnega zakonika, naslovljen „Splošne zahteve za pravico potrošnikov do obveščenosti“, v točkah 1 in 3 odstavka 1 določa:

„1. Pred sklenitvijo potrošniške pogodbe, razen pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, mora trgovec potrošniku na jasen in razumljiv način zagotoviti potrebne, pravilne, popolne in nezavajajoče informacije. Informacije morajo biti potrošniku zagotovljene v uradnem jeziku. Trgovec mora pri označevanju blaga ali kako drugače potrošniku zagotoviti naslednje informacije, razen če so jasne iz okoliščin:

(1) glavne značilnosti blaga ali storitev (ob upoštevanju nosilca podatkov in blaga ali storitev);

(2) [...]

(3) končno ceno blaga ali storitev, vključno z davki, ali kadar cene zaradi narave blaga ali storitev ni mogoče razumno izračunati vnaprej, način, na katerega se cena izračuna, in po potrebi tudi vse dodatne prevozne, dostavne ali poštné stroške, ali kadar teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške morda treba plačati;

[...]“

- 11 Člen 6.228⁶ civilnega zakonika, naslovljen „Splošne zahteve za pravico potrošnikov do obveščenosti“, v odstavku 5 določa:

„5. Trgovec, ki ni izpolnil obveznosti obveščanja potrošnika ali jo je izpolnil nepravilno, mora povrniti vso škodo, ki jo je ta potrošnik utrpel.“

III. Upošteveno dejansko stanje

- 12 V obravnavani zadevi ni sporno, da je tožeča stranka, D. V. (pošiljatelj blaga in potrošnik), s toženo stranko, „Kigas“ MB (prevoznik blaga in trgovec), po telefonu (ustno) sklenila pogodbo o prevozu blaga in se dogovorila, da bo tožena stranka prepeljala blago za osebno uporabo [tožeče stranke] – dve motorni kolesi, štirikolesnik, dva pralna in dva sušilna stroja – iz Norveške v Litvo za ceno 450 EUR. Stranki nista podpisali pisne pogodbe o prevozu niti nista sestavili tovarnega lista. Blago je bilo pošiljateljevemu prevozniku predano na Norveškem 16. junija 2020. Po izjavi priče je uslužbenec tožene stranke ob predaji blaga tožečo stranko vprašal, ali se mora ustaviti na carini, vendar je tožeča stranka pojasnila, da blago prevaža zase.
- 13 Dne 17. junija 2020 so uslužbenca tožene stranke med opravljanjem prevoza na meji med Norveško in Švedsko ustavili švedski cariniki. Potem ko so pregledali blago, je bilo odločeno, da je treba blago, uvoženo iz Norveške na ozemlje Evropske unije, prijaviti carini. Dne 17. junija 2020 je bila sestavljena carinska deklaracija [...], s katero so bile določene carinske dajatve v višini 40.899 švedskih kron (SEK). Tožena stranka je plačala carinske dajatve v znesku 40.899 SEK, ki so jih naložili švedski carinski organi, in 18. junija 2020 tožeči stranki izdala račun v višini 4340,59 EUR (450 EUR za prevozno storitev in

3890,59 EUR za dajatve, ki se obračunajo na blago, ki zapušča državo). Dne 20. junija 2020 je tožena stranka vse predmete, ki jih je predala tožeča stranka, razen motornega kolesa KTM, dostavila na kraj v Litvi, ki ga je navedla tožeča stranka, in tožečo stranko obvestila, da bo zaseženo motorno kolo izročila, potem ko bo tožeča stranka plačala zgoraj navedeni račun.

- 14 Tožeča stranka je s tožbo predlagala, naj sodišče: (1) ugotovi, da je račun z dne 18. junija 2020, ki ga je izdala tožena stranka, „Kigas“ MB, neutemeljen in da tožeča stranka ni zavezana plačati dajatev, navedenih na računu, ter toženi stranki naloži, da izda nov račun samo za plačilo storitve v višini 450 EUR; (2) toženi stranki, „Kigas“ MB, naloži, da zaseženi motocikel KTM [...] nemudoma vrne tožeči stranki. Tožena stranka je vložila nasprotno tožbo, s katero je sodišču predlagala, naj: (1) tožeči stranki naloži plačilo 450 EUR za prevoz blaga; (2) dodeli odškodnino v znesku 3876,76 EUR.
- 15 V obravnavani zadevi stranki nista trdili in med drugim ni bilo ugotovljeno nobeno dejstvo, ki bi dokazovalo, da je bila v obravnavani zadevi opravljena selitvena storitev. Poleg tega med strankama ni sporno, da tožeča stranka (pošiljatelj) toženi stranki (prevozniku) ni predložila listin in informacij v zvezi s carinskimi postopki. V obravnavani zadevi tudi ni sporno, da tožena stranka (prevoznik) potrošniku ni zagotovila podrobnih informacij o carinskih postopkih in veljavnih stopnjah carinskih dajatev.
- 16 S sodbo z dne 17. maja 2023 je Kauno apylinkės teismas (okrožno sodišče v Kaunasu, Litva) delno ugodilo tožbi tožeče stranke in v celoti ugodilo nasprotni tožbi. Toženi stranki, „Kigas“ MB, je naložilo, da po pravnomočnosti sodbe vrne zaseženi motocikel tožeči stranki, D. V., v preostalem delu pa je tožbo zavrnilo. Tožeči stranki je naložilo, da toženi stranki plača 450 EUR za prevoz blaga in 3876,76 EUR odškodnine. S sklepom z dne 16. novembra 2023 je Kauno apygardos teismas (regionalno sodišče v Kaunasu), potrdilo sodbo Kauno apylinkės teismas (okrožno sodišče v Kaunasu) z dne 17. maja 2023.
- 17 Sodišči, ki sta obravnavali zadevo, sta zavzeli stališče, da se v tem primeru ne uporabljajo le pravila civilnega zakonika, ki urejajo potrošniške pogodbe, ampak tudi določbe Konvencije CMR. Zaradi kolizije med pravili civilnega zakonika, ki urejajo potrošniška razmerja (člen 6.228⁶ civilnega zakonika), in določbami člena 11(2) Konvencije CMR navedeni sodišči menita, da bi morala prevladati pravila, določena v Konvenciji CMR. Ti sodišči sta presodili, da tožeča stranka kot pošiljatelj blaga ni izpolnila obveznosti, da prevozniku zagotovi listine in informacije, potrebne za izpolnitev carinskih formalnosti, in da mora zato povrniti stroške v višini 3876,76 EUR, ki so toženi stranki nastali glede carinskih dajatev.
- 18 Poleg tega po mnenju teh sodišč carinske dajatve, plačane med prevozom blaga, niso del in se ne morejo šteti za del voznine in da zato trgovec, ki opravlja prevozne storitve, ni obvezan izračunati, koliko bi lahko osebo, ki pošilja blago v neko državo, stala izpolnitev obveznosti, ki je naložena ravno osebi, ki z blagom razpolaga.

Ta senat
je ugotovil:

IV. Argumenti revizijskega sodišča in njegovo stališče v postopku predhodnega odločanja

- 19 Senat v obravnavani zadevi predstavlja svoje stališče in pri Sodišču vloga vprašanja o vsebini in obsegu informacij, ki jih je treba zagotoviti potrošniku glede (a) *glavnih značilnosti blaga ali storitev* in (b) *končne cene blaga ali storitev* v okviru pravnega razmerja mednarodnega prevoza.
- 20 V Direktivi 2011/83 je [v uvodni izjavi 27] navedeno, da prevozne storitve zajemajo prevoz potnikov in prevoz blaga. Prevoz potnikov ne bi smel spadati na področje uporabe te direktive, saj je urejen z drugo zakonodajo Unije oziroma v primeru javnega prometa in taksijev z zakonodajo na nacionalni ravni. Vendar pa bi se morale določbe te direktive za zaščito potrošnikov pred čezmernimi pristojbinami za uporabo načina plačila ali pred skritimi stroški uporabljati tudi za pogodbe na področju prevoza potnikov. Pri prevozu blaga in najemu avtomobila, če veljata za storitvi, bi morali biti potrošniki deležni varstva na podlagi te direktive, razen pravice do odstopa od pogodbe.
- 21 Prevoz blaga torej spada na področje uporabe Direktive 2011/83. Kot je bilo že navedeno, je obravnavana zadeva vključevala mednarodni prevoz blaga za osebno uporabo tožeče stranke, zato je treba zadevno pravno razmerje šteti za potrošniško, ki spada na področje uporabe Direktive 2011/83.
- 22 Sodišče je presodilo, da je za potrošnika bistveno, da je pred sklenitvijo pogodbe seznanjen s pogodbenimi pogoji in posledicami te sklenitve. Potrošnik se zlasti na podlagi te seznaitve odloči, ali se želi zavezati s pogoji, ki jih je predhodno sestavil prodajalec ali ponudnik (sodba Sodišča z dne 21. marca 2013, RWE Vertrieb, C-92/11, točka 44).
- 23 V členu 5(1) Direktive 2011/83 so našteje informacije za potrošnika pri pogodbah, ki niso pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov. Zadevna določba določa, da mora trgovec potrošniku, preden se ta zaveže s pogodbo, na jasn in razumljiv način zagotoviti poleg drugih naslednje informacije, če te informacije niso jasne že iz okoliščin:
 - [–] glavne *značilnosti blaga ali storitev* v obsegu, ki ustreza nosilcu podatkov in blagu ali storitvam (točka (a) odstavka 1 člena 5);
 - [–] končno *ceno blaga ali storitev*, vključno z davki, ali kadar cene zaradi narave blaga ali storitev ni mogoče razumno izračunati vnaprej, način, na katerega se cena izračuna, če je potrebno, pa tudi *dodatne prevozne, dostavne ali poštnne stroške*, ali kadar teh stroškov ni mogoče razumno

izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške morda treba plačati (točka (c) odstavka 1 člena 5).

- 24 Člen 6.228⁶(5) civilnega zakonika določa, da mora trgovec, ki ni izpolnil obveznosti zagotoviti potrošniku informacije ali jo je izpolnil nepravilno, povrniti vso škodo, ki jo je ta potrošnik utrpel.
- 25 Ta senat ugotavlja, da sodna praksa Sodišča ne razlaga določbe točke (a) odstavka 1 člena 5 Direktive 2011/83 o obveznosti trgovca, da potrošniku zagotovi informacije o glavnih *značilnostih* blaga ali *storitev* v okviru pravnega razmerja prevoza. Poleg tega Sodišče v okviru pravnega razmerja mednarodnega prevoza prav tako ni razlagalo določb točke (c) odstavka 1 člena 5 Direktive 2011/83 o obveznosti trgovca, da potrošniku zagotovi informacije o *končni ceni blaga ali storitev in tudi vseh dodatnih prevoznih, dostavnih ali poštnih stroških*.
- 26 V skladu s členom 1(1) Konvencije CMR se ta konvencija uporablja za vse odplačne pogodbe v cestnem prevozu blaga z vozili, če sta prevzemni kraj in namembni kraj, kot sta določena v pogodbi, v različnih državah, od katerih je najmanj ena država pogodbenica, ne glede na stalno prebivališče in državljanstvo strank. Konvencija CMR [v členu 1(4)] določa, da se ta konvencija ne uporablja: (a) za prevoz, opravljen na podlagi katerega koli mednarodnega poštnega sporazuma; (b) za prevoz posmrtnih ostankov; (c) za selitev pohištva. Konvencija CMR ne določa, da so z njenega področja uporabe izključena pravna razmerja v zvezi s prevozom za potrošnike in/ali da se Konvencija uporablja samo za komercialne prevoze.
- 27 Tako Norveška kakor Litva sta pogodbenici Konvencije CMR. V obravnavani zadevi ni bilo ugotovljeno, da je bil prevoz opravljen v okviru selitvene storitve. V teh okoliščinah je treba šteti, da spor spada na področje uporabe Konvencije CMR.
- 28 Člen 11 Konvencije CRM v odstavku 1 določa, da za carinske in druge postopke, ki morajo biti opravljeni pred izročitvijo blaga, pošiljatelj tovrstnemu listu priloži potrebne listine ali jih da na razpolago prevozniku in mu predloži vse informacije, ki jih ta potrebuje, v odstavku 2 pa določa, da prevoznik ni dolžan preveriti, ali so take listine in informacije točne in zadostne. Pošiljatelj prevozniku odgovarja za vso škodo, povzročeno s tem, da so take listine in informacije manjkale, niso zadoščale ali niso bile ustrezne, razen če je prevoznik ravnal nedopustno ali malomarno.
- 29 Glavno pravno vprašanje v zvezi z razlago in uporabo določb Direktive 2011/83 sta torej obseg in vsebina obveznosti zagotovitve informacij, ki jo ima trgovec (prevoznik). Odgovor na vprašanje, kako je treba razumeti obveznost trgovca, da potrošniku zagotovi informacije, kakor določa člen 5 Direktive 2011/83, glede carinskih postopkov, ki se uporabljajo v mednarodnem prevozu, bo omogočil določiti, katera stranka mora nositi škodljive posledice nepravilno izvedenih carinskih postopkov.

- 30 Stranki v postopku bistveno različno razlagata člen 5(1)(a) in (c) Direktive 2011/83 v okviru pravnih razmerij v zvezi s prevozom za potrošnike (v okviru Konvencije CMR). Tožeča stranka trdi, da obveznost trgovca, da potrošniku zagotovi informacije, na podlagi člena 5 Direktive 2011/83 pomeni obveznost, da potrošniku zagotovi podrobne informacije o carinskih dajatvah, njihovih stopnjah in listinah, potrebnih za izpolnitev carinskih formalnosti, in da šele po tem, ko potrošnik prejme take informacije, velja obveznost pošiljatelja, da prevozniku zagotovi listine in druge informacije, potrebne za izpolnitev carinskih in drugih formalnosti, ki jih določa člen 11 Konvencije CMR. Tožena stranka po drugi strani meni, da trgovec, ki za potrošnika opravi storitev prevoza, na podlagi člena 5 Direktive 2011/83 ni dolžan potrošniku zagotoviti informacij o carinskih postopkih in/ali carinskih dajatvah ali listinah, potrebnih za carinske postopke, in da mora v skladu s členom 11 Konvencije CMR te informacije trgovcu zagotoviti potrošnik kot pošiljatelj.
- 31 Ta senat se sprašuje, najprej, ali je treba točko (a) odstavka 1 člena 5 Direktive 2011/83, ki od trgovca zahteva, da potrošniku zagotovi informacije o *značilnostih storitev*, razlagati tako, da ima trgovec, ki za potrošnika opravi storitev mednarodnega prevoza, obveznost potrošniku zagotoviti informacije o carinskih postopkih, ki se uporabljajo za prevoz. Poleg tega, če je trgovcu naložena taka obveznost, ni jasno, ali zadošča, da trgovec navede, da mora pošiljatelj (potrošnik) poskrbeti za listine, potrebne za carinski postopek, in plačati carinske dajatve, oziroma ali mora trgovec zagotoviti podrobne informacije o posebnih listinah, ki jih je treba predložiti carinskim organom, ter o posebnih stopnjah in zneskih carinskih dajatev.
- 32 Ta senat meni, da je mogoče značilnosti prevozne storitve razlagati bodisi ozko, to je tako, da zajemajo le pravno razmerje prevoza (kraj, kjer je blago prevzeto, kraj dostave, pot, cena itd.), ne pa informacij o carinskih postopkih in listinah, potrebnih za te postopke, bodisi široko, to je tako, da vključujejo informacije o carinskih postopkih, ki se uporabljajo za prevoz. Po mnenju tega senata je treba, če se morajo značilnosti prevozne storitve razlagati široko, ugotoviti, ali zadošča, da trgovec zagotovi samo splošno informacijo, da je mednarodni prevoz blaga lahko predmet carinskih postopkov, ali pa pojem značilnosti storitve vključuje tudi podrobne in posebne informacije o posebnih stopnjah dajatev, ki se uporabljajo za prevoz, in posebnih listinah, ki jih je treba predložiti za carinske postopke.
- 33 Ta senat meni, da je treba upoštevati, da je kljub dejstvu, da je prevoznik trgovec in strokovnjak na svojem področju, ki se ukvarja z mednarodnim prevozom blaga, morda nesorazmerno, da se prevozniku naloži breme poizvedovanja o posebnostih vsakega blaga, ki mu bo predano v prevoz, in tudi o zahtevah, ki veljajo za prevoz tega blaga v različnih tujih državah, ter izračunavanja carine za vsak prevoz. Navadno značilnosti in posebnosti blaga ter namen prevoza najboljše pozna pošiljatelj. Po mnenju tega senata, tudi če značilnosti prevozne storitve vključujejo obveznost trgovca, da potrošnika obvesti, da je lahko blago, ki se prevaža, predmet carinskih postopkov, bi morala biti ta informacija samo splošna, ne da bi

moral trgovec potrošniku navesti posebne listine, ki jih je treba predložiti carinskim organom, ter izračunati posamezne zneske carinskih dajatev, ki se uporabijo, in o njih obvestiti potrošnika.

- 34 Predložitveno sodišče se tudi sprašuje, ali je obveznost trgovca iz točke (c) odstavka 1 člena 5 Direktive 2011/83, da potrošniku zagotovi informacije o ceni blaga ali storitev, vključno z davki, ali kadar cene zaradi narave blaga ali storitev ni mogoče razumno izračunati vnaprej, o načinu, na katerega se cena izračuna, in če je potrebno, tudi o *vseh dodatnih prevoznih, dostavnih ali poštnih stroških*, ali kadar teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, o dejstvu, da bo take dodatne stroške morda treba plačati, pomeni obveznost trgovca, ki opravi storitev mednarodnega prevoza, da potrošniku zagotovi informacije o carinskih dajatvah (stopnjah in zneskih dajatev), ki se uporabljajo za določen prevoz.
- 35 Po mnenju tega senata je tudi točko (c) odstavka 1 člena 5 Direktive 2011/83 mogoče razlagati ozko ali široko. Če je treba ceno prevozne storitve in po potrebi vse dodatne prevozne, dostavne ali poštno stroške razlagati ozko, kar pomeni, da ne vključujejo carinskih dajatev, trgovec ni dolžan potrošniku zagotoviti posebnih informacij o stopnjah in zneskih carinskih dajatev, ki se uporabljajo za prevoz, ali izračunati carinskih dajatev. Po drugi strani pa bi široka razlaga te določbe od trgovca zahtevala, da potrošniku zagotovi informacije o posebnih stopnjah in zneskih carinskih dajatev (izračunati carino) ali o dejstvu, da je morda treba plačati dodatne tovrstne stroške.
- 36 Opozoriti je treba, da so odgovori na obravnavana vprašanja nujni za ugotovitev, katera stranka nosi stroške, ki nastanejo med prevozom (carinske dajatve, ki jih je plačala tožena stranka) zaradi nepravilno izvedenih carinskih postopkov.

Senat civilnega oddelka vrhovnega sodišča Litve [...] (ni prevedeno, sestava sodišča)

je sklenil:

Sodišču Evropske unije se v predhodno odločanje predložita naslednji vprašanji:

1. Ali je treba člen 5(1)(a) Direktive 2011/83, ki zahteva, da trgovec potrošniku zagotovi informacije o značilnostih storitev, razlagati tako, da je trgovec, ki za potrošnika opravi storitev mednarodnega prevoza, obvezan potrošniku zagotoviti informacije o carinskih postopkih, ki se uporabljajo za ta prevoz? Če je člen 5(1)(a) Direktive 2011/83 treba razlagati tako, da trgovcu nalaga obveznost, da potrošniku zagotovi informacije o carinskih postopkih, ki se uporabljajo za mednarodni prevoz, ali zadošča, da trgovec navede, da mora pošiljatelj (potrošnik) poskrbeti za listine, potrebne za carinske postopke, in plačati carinske dajatve, ali pa mora trgovec zagotoviti podrobne informacije (seznam) o posebnih listinah, ki jih je treba predložiti carinskim organom, in stopnjah (zneskih) carinskih dajatev, ki se uporabljajo?

2. *Ali obveznost trgovca iz člena 5(1)(c) Direktive 2011/83, da potrošniku zagotovi informacije o ceni blaga ali storitev, vključno z davki, ali kadar je narava blaga ali storitev taka, da cene ni mogoče razumno izračunati vnaprej, o načinu, na katerega se cena izračuna, in če je potrebno, tudi o vseh dodatnih prevoznih, dostavnih ali poštnih stroških, ali kadar teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, o dejstvu, da bo take dodatne stroške morda treba plačati, za trgovca, ki opravi storitev mednarodnega prevoza, pomeni obveznost, da potrošniki zagotovi informacije o carinskih dajatvah (stopnjah in zneskih dajatev), ki se uporabljajo za ta posebni prevoz?*

[...] (ni prevedeno)

[standardno postopkovno besedilo]

[...] (ni prevedeno)

[sestava sodišča]